

Jungtinių Amerikos Valstybių Lietuvių Bendruomenė, Kolorado Apylinkė
The Colorado Chapter of the Lithuanian-American Community of U.S.A., Inc.

Žyņys

Vasara 37-ji metai nr. 3

2007

Summer, vol. 37 no. 3

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ - LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

Žyņys is the official award-winning newsletter of the Lithuanian-American Community, (LAC), Colorado Chapter and is published quarterly. Žyņys is mailed to current LAC members.

Žyņys Staff

Editor
Rimas Bulota sbulota@earthlink.net
Graphic Designer
Val Kalėda vkaleda@comcast.net

Denver LAC Officers

Pirmininkas/President
Romualdas Zableckas 970-310-3170
romas@coloradolithuanians.org

Vicepirmininkas/Vice President
Narimantas Gruzdytis 970-310-4823
naras23@comcast.net

Vicepirmininkė/Vice President
Rita Ančeravičienė 720-289-5615
ausriukas25@hotmail.com

Sekretorius/Secretary
Rimas Bulota 303-770-6687
sbulota@earthlink.net

Iždininkas/Treasurer
Rytis Prekeris 720-870-9119
rytis.prekeris@uchsc.edu

Jaunimo Reikalai/Youth Affairs
Eleonora Gruzdytė 970-581-4962
norce91@yahoo.com

**“Kalnų” – Auroros Kontaktas/
Mountain region – Aurora contact**
Ausma Skublickienė 720-939-3063
ausma.skublickiene@yahoo.com

Webmaster
Ron Baltzer 970-377-1040
ron@thebaltzers.com

Annual LAC Dues:

Family: \$20.00; Single, Retired Family,
Retired Single or Student: \$12.50
Paid membership includes: Discounts to
functions, information on LAC activities
and translation services. Please make
checks for dues payable to the Lithuanian
American Community and mail to:

LAC treasurer:
Rytis Prekeris
16733 E. Prentice Circle
Centennial, CO 80015

All other LAC mail:

LAC – Colorado Chapter
c/o Romualdas Zableckas
918 Hawk Drive
Evans, CO 80620

WEBSITE
www.coloradolithuanians.org

Pirmininko Žodis

Sveikinu visus sulaukus šiltos vasaros!
Tikriausiai jau visi suplanavote savo atostogas? Žinau, kad daug bendruomenės narių šią vasarą vyksta į Europą ir, suprantama, į Lietuvą. Linkiu visiems saugios kelionės ir tikiuosi, jog visi smagiai praleisite ten laiką. Norėčiau, jog sugrįžę pasidalintumėte savo įspūdžiais metiniame bendruomenės piknike, kuris įvyks rugpjūčio 5d. įprastoje vietoje.

Net trys Kolorado LB valdybos nariai (aš, Narimantas ir Rita) liepos mėnesį vienu metu būsime Lietuvoje. Mes norime ten susitikti ir kartu nuvykti į mūsų bendruomenės šelpiamą Šiaulių logopedinę mokyklą-internatą. Iš pradžių apsižiūrėję, mes žadame jiems ką nors reikiamo nupirkti. Taigi, išleisime visus šiam tikslui surinktus bendruomenės pinigus. Bus gera proga ir vėl pradėti naują pinigų rinkimo vaju. Atminkite, jog šiam ir kitiems panašaus pobūdžio internatams visada reikalinga pagalba. Neužmirškime Lietuvos vaikų!

Norėčiau padėkoti visiems, kurie aktyviai dalyvavote rinkdami ir išsiųsdami parašus dėl Lietuvos pilietybės išlaikymo. Lietuvos vyriausybė gavo nemažą skaičių parašų iš svetur gyvenančių lietuvių. Tikiuosi, jog Lietuvos valdžia priims protingą sprendimą šiuo klausimu. Mūsų tauta nėra tokia jau didelė, kad Lietuva galėtų atsisakyti jos sūnų ir dukterų.

Sveikinu visus į Koloradą naujai atvykusius lietuvius. Tikiuosi, jog visi aktyviai įsijungsite į mūsų bendruomenės veiklą.

Nepamirškite visi atnaujinti savo elektroninio pašto ir telefono, jeigu šie paskutiniu metu pasikeitė. Mums atgal grįžta nemažai elektroninių laiškų. Neatnaujinę savo kontakto, negausite siunčiamų naujienų.

Linkiu visiems smagios vasaros ir iki pasimatymo Kolorado LB renginiuose!

—Romus Zableckas, romas@coloradolithuanians.org

Letter from the President

Greetings to all with the arrival of summer! Chances are you've already planned your vacation. I know that many of our community members are going to Europe this summer and understandably, to Lithuania. I wish everyone a safe trip and hope you all have a good time. Once you've returned, I would like for you to share your stories at the annual community picnic on August 5 at our customary location.

It so happens that three of our Board members (myself, Narimantas and Rita) will be in Lithuania at the same time in July. We would like to rendezvous there and travel together to the orphanage in Šiauliai that our community has been supporting. Having initially assessed everything, we intend to buy something for them that they are truly in need of. Now then, we will be spending everything collected from the community for this purpose. This will be a good opportunity to start a new fund-raising campaign. Keep in mind that this and other orphanages are always in need of assistance. Let's not forget Lithuania's children!

I would like to thank everyone who took an active role in collecting and sending signatures for maintaining Lithuanian citizenship. The Lithuanian government received many signatures from Lithuanians living abroad. I hope that the government will accept a sensible answer to this question. Our country isn't so big that Lithuania could reject its sons and daughters.

Welcome to all of our newcomers from Lithuania to Colorado. I hope you will all become active in our community.

Don't forget to update your email address and/or phone number if either of these has changed recently. We get many email addresses returned as undeliverable. If you don't update your contact information, you won't get the latest news.

A happy summer to all and see you at upcoming Colorado LAC events!

—Romus Zableckas, romas@coloradolithuanians.org

Nepriklausoma Lietuva

—inž. Julius Bulota
1918 m. vasario 16 d – 1940 m. birželio 15 d.

L ikimas man lėmė gimti 1917 m. liepos 4 d. Ir Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimą sutikti jau pradėjus ropinėti – jauniausiam penkių sūnų ir dviejų dukterų šeimoje. Augau kartu su augančia tėvyne Lietuva, besikelenčia iš pirmojo pasaulinio karo pabaigos griuvėsių ir pelenų. Mano tėviškė Aukštaitijoje, prie vieškelio, nusiaubta. Besitraukianti rusų caro kariuomenė ištuštino grūdų aruodus, atėmė arklius, karves, išginė avis, išskerdė kiaules – kad netektų vokiečiams. Laimei, vyresnieji vaikai spėjo atskirti po porą karvių, arklių, avių ir išginti į mišką.

Vokiečiai, užkariavę kraštą, padarė gyventojų ir turto surašymą ir įvedė nustatytas rinkliavas beveik už viską, tik ignoravo ožkas – už jas nereikalavo nei vilnų, nei pieno. Sužinojus apie šį vokiečių potvarkį, mano mama nuvažiavo į Anykščius ir nupirko ožką su ožiukais, o Aluntoje surado ožį. Aš augau „ant ožkos pieno.“

Nualinta okupantų Lietuva nebūtų išlikusi, jei ne savanoriai lietuviai – patriotai, kurie išgirdo tėvynės balsą ir stojo ją ginti nuo priešų. Daug kalbų pasakyta, apie laisvės kovotus prieš Lietuvos priešus išnagrinėta, daug knygų bei straipsnių prirašyta. Trumpai suminėsimė, kad kovose su bolševikais, bermontininkais ir lenkais kautynių laukuose 1918-1920 metų laikotarpyje žuvo apie 1500 Lietuvos karininkų, kareivių, šaulių ir partizanų. Daug daugiau mirė nuo žaizdų ir ligų. Visose kovose su Lietuvos priešais mūsų kariuomenė neteko 4,256 kovotojų. Tokia brangia kaina buvo atpirkta Lietuvos laisvė ir nepriklausomybė. Karams už Lietuvos nepriklausomybę pasibaigus, mūsų kariuomenė persiorganizavo. Buvo įvesta karinė prievolė visiems jaunuoliams sulaukus 21 metų amžiaus. Tarnyba truko 18 mėnesių.

Menu, buvau dar mažas Juliukas, gal kokių penkerių metų, kai pavasary mūsų kaimynas Petras iškeliavo į kariuomenę atlikti karinės prievolės. Vežiman įkėlė nemažą skrynią pilną dešrų, lašinių ir saulėje džiovintų sūrių, kaip darydavo „rekrūtams“ caro laikais. Iš paskos bėgo apsiašarojusi Petriuko mama, vis kartodama: „Mano Petriuką vaiskan veža.“ Menu, kai, susirinkę išlydėti kaimynai, pasakojo apie jų brolius ir dėdes ilgai tarnavusius caro kariuomenėje, arba nenorėjusius tarnauti cariu ir pabėgusius į Ameriką.

Prieš Kalėdas atbėgo Petro mama ir atnešė mano mamai paskaityti „gromatą“ – ji pati neįstengė perskaityti. Jos džiaugsmui nebuvo galo: Petriukas išmoko rašyti ir rašo, kad sugrįš per Kalėdas atostogų. Ir sugrįžo Petras gražioje husarų uniformoje, dailus ir žvalus vyras. Jis pasakojo apie viską: kaip nemokančius moko skaityti ir rašyti, kiek daug naujų lietuviškų žodžių jis išmoko. Vietojė „muštras“ – rikiuotė, vietoje „saldoto“ – kareivis, vietoje „vaisko“ – kariuomenė ir t. t. Petro tėvas, dalyvavęs rusų-japonų kare, kartojo naujus žodžius ir didžiavosi savo sūnumi.

Independent Lithuania

—Julius Bulota
February 16, 1918 – June 15, 1940

A s fate would have it, I was born on July 4, 1917 and greeted Lithuania's declaration of independence having just started to crawl – as the youngest in a family of five sons and two daughters.

I grew up along with a growing homeland Lithuania, arising from the ruins and ashes of World War I. My homestead in Aukštaitija was devastated. The retreating Russian army emptied our grain bins, seized our horses and cows, drove off our sheep and slaughtered our hogs – to deprive the Germans. Luckily, the older children managed to salvage a few cows, horses and sheep and head them off into the woods.

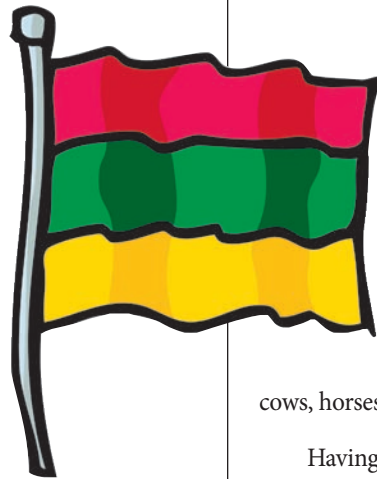
Having occupied the country, the Germans took stock of all inhabitants and their possessions and imposed levies on just about everything, but ignored the goats – their was no demand for their wool or milk. Having found out about this German decree, my mother traveled to Anykščiai and bought a she-goat with kids while in Alunta, she found a billy-goat. I was raised on goat's milk.

Occupant-jaded Lithuania wouldn't have survived had it not been for Lithuanian volunteers – patriots who heard the voice of their homeland and stood up to defend it from its foes.

Much has been said and written about Lithuania's fight for freedom from its enemies and analyzed. I'll mention briefly that in the course of battle against the Bolsheviks, outlaws (of Russian and German descent) and Poles during the 1918-1920 time period, about 1500 Lithuanian officers, soldiers, riflemen and partisans were killed. Many more died of infection from wounds and disease. Our army lost 4,256 troops during all of its battles against Lithuania's enemies. A heavy price had been paid for Lithuania's freedom and independence. With the war for Lithuanian independence over, our army was reorganized. Compulsory military service was instituted for all young men 21 and older. The tour of duty was 18 months.

I remember being about five years old when that spring, our neighbor Petras (Peter) went off to fulfill his military obligation. He loaded a fair-sized trunk full of sausages, bacon and sun-dried cheeses into his carriage, as had been done for recruits during czarist times. His weeping mother gave chase, repeating, “The army is taking my Petras.” I recall how our neighbors reminisced about their brothers and uncles who served long tours in the czarist army, or about those who were unwilling to serve for the czar and fled to America.

Not long before Christmas, Peter's mother came over and brought a letter for my mother to read – she couldn't read it herself. Her joy knew no bounds: Peter had learned to write and wrote that he would be coming home for Christmas on furlough. And he returned in uniform, a handsome young man. He talked about how those who were illiterate were taught how to read and write and how many new Lithuanian words he'd learned – for formation, soldier, army, etc. Peter's father, having fought in the Russian-Japanese war, repeated those new words and was proud of his son. Our army not only taught

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA *atkelta nuo 2 pusl.*

Mūsų kariuomenėje mokė lietuvius ne tik rikiuotės bet ir ruošė juos gyvenimui – iš žaliūko jaunuolio padarydavo vyrą! Ir taip, laikui bėgant, kito žmonių pažiūros – jaunimas noriai laukė pašaukimo atlikti karinę prievolę. Jeigu kurio jaunuolio nepriimdavo, tas jausdavosi nuskriaustas. Pirmaisiais nepriklausomybės metais į kariuomenę ateidavo 15%-20% neraštingų jaunuolių. Visi buvo išmokyti skaityti ir rašyti. Vėlesniais laikais, kai neraštingų jaunuolių beveik nebebuvo, kariams (po rikiuotės ir karinių dalykų) buvo dėstoma Lietuvos istorija, geografija. Buvo lankomi muziejai, teatrai, įvairios įmonės ir fabrikai.

Tuo pačiu metu su karine prievole buvo įvestas ir privalomas pradžios mokslas vaikams, sulaukusiems 7 metų. Augau didelėje šeimoje – vis vyresnieji mokėsi paeilui: prie caro – rusiškai, prie kaizerio – vokiškai ir karui pasibaigus – lietuviškai. Man leisdavo pavartyti jų pradžiamokslų knygeles. Labiausiai patiko vokiškas „Fiebel für Kinder“ su daugeliu spalvotų paveikslukų. Mūsų tėtė, nuvežęs mano brolius Juozą ir Stasį į Utenos „Saulės“ gimnaziją, man atvežė naują Jono Murkos parašytą „elementorių“ – „Vaikų darbymetis.“ Su „Vaikų darbymečiu“ guliau ir kėliaus – man taip norėjosi sužinoti kas jame parašyta. Su mamos ir vyriausios sesutės Verutės pagalba greit išmokau abėcėlę ir skaityti.

Ir štai atėjo laikas man pradėti semtis mokslo aruodų. Tėtė atvežė mane į Leliūnų pradžios mokyklą. Čia mokytojavo Antanas Girnius ir Juzė Žvirblytė. Patikrinę mano sugebėjimus, mane įrašė į pirmo skyriaus IIa grupę. Antanas Girnius mokė I ir III skyrius viename kambaryje, Juzė Žvirblytė kitame kambaryje mokė II ir IV skyrius. Mudu su broliu Igno mokėmės pas A. Girnių: aš - I skyriaus pažangiųjų grupėje, Ignas - III skyriuje. Mano, kaip jaunesnio pareiga buvo išmokti ir Igno III skyriaus pamokas, ir jam „akuratnai“ išaiškinti istorijos datas, geografijos vietas ir aritmetikos skaičiavimo atsakymus. Tad, kai mes mažiukai rašėm „dailiaraštį“ ar piešėm gyvulius, aš viena akimi sekdavau Igną, o jis sėdėjo viename suole su Klemuku Gutausku ir kartais kažką patyliukais kugždėdavosi. Kai atėjo žiema, mus apgyvendino pas Justiną Nargėlą, Leliūnų kaime. Klemukas irgi apsigyveno Leliūnuose. Pavakariais, kol dar nebuvo per tamsu, eidavome čiuožti ant užšalusios balos. Menu, koks puikus čiuožėjas buvo Klemukas. Jis mane, mažą Juliuką, mokė čiuožti. Beje, Klemukas: monsinjoras Klemensas Gutauskas. Monografiją „Bažnyčios Šviesa“ parašė Aldona Vasiliauskienė. Čiuožykla buvo visai arti Nargėlių sodybos, tad dažnai visa kirbinė sušalusių vaikų pripildydavo senojo Justino gryčią.

Menu Lietuvos Nepriklausomybės dešimtmečio šventę. 1928 m. vasario 16 d. Mus mokė giedoti Lietuvos himną, dainuoti patriotines dainas ir deklamuoti eilėraščius. Atvažiavo vaikų tėvai, Leliūnų bažnyčioje šv. Mišias atnašavo karauninkas Antanas Masaitis, giedojo choras. Mokykloje vaikai deklamavo patriotinius eilėraščius. Menu, kaip džiaugėsi tėtė ir mama, kad štai jų mažasis Juliukas deklamavo Maironio „Lietuva Brangi.“

Tuo laiku gyvenimas jau buvo sugrįžęs į normalią ūkininkavimo buitį. Bažnyčia turėjo garsų chorą, jaunimas būrėsi į „pavasarinukus“, jauni vyrai, sugrįžę iš kariuomenės, suorganizavo šaulių kuopą. O jau paaugliai telkėsi į „jaunuosius ūkininkus“, augino visokias ankščiau nematytas daržoves, sodino mažaūgius vaismedžius, veisė triušius.

INDEPENDENT LITHUANIA *continued from page 2*

Lithuanians about formations, but also prepared them for life – it made men out of boys!

As time passed, the public's outlook changed. Young men eagerly awaited the call for duty. Anyone who was rejected felt wronged. During the first year of independence, 15%-20% of enlistees were illiterate. All were taught how to read and write. Later, when there were no more illiterate recruits, after formation and military drills, Lithuanian history and geography were taught, and trips were taken to museums, theaters, various plants and factories.

Meanwhile, along with compulsory military duty, mandatory school attendance was instituted for all children from the age of seven. I grew up in a large family: my elder siblings studied Russian under the czar, German under the Kaiser and after the war, Lithuanian. They would let me leaf through their elementary textbooks. My favorite was a German “Fiebel für Kinder” with many colorful pictures. My father, having taken my brothers Juozas and Stasys to Utena's “Saulė” (Sun) High School, brought me a new textbook written by Jonas Murka. I took it to bed with me. I was fascinated by it, so much so that I had to know what was written. With the help of my mother and oldest sister, Verutė (Veronica), I quickly learned the alphabet and how to read.

And so it came time for me to start school. My father took me to the primary school in Leliūnai. There were two teachers – Antanas Girnius and Juzė Žvirblytė. After checking my abilities, I was put in the first grade, group II-a. Antanas Girnius taught the first and third grades in one room while Juzė Žvirblytė taught grades two and four in the other room. My brother Ignas and I were in the same room with A. Girnius – I was in the advanced first grade group while Ignas was in the third grade. As the younger brother, my duty was to learn Ignas's third grade lessons and explain to him historical dates, geographic locations and answers to math problems. While my group was either writing calligraphy or drawing animals, I would follow Ignas with one eye as he sat next to Klemukas Gutauskas and the two of them would carry on. During the winter, we would stay with Justinas Nargėla in Leliūnai. Klemukas also took up residence in Leliūnai. In the evening, before it would get too dark, we would go ice skating. I remember what a good skater Klemukas was. He taught me how to skate. Klemukas became Monsignor Klemensas Gutauskas, whose monograph was written by Aldona Vasiliauskienė. The skating rink was near the Norgėla homestead, so his cottage was often full of frozen children.

I also recall the tenth anniversary of Lithuania's independence on February 16, 1928. We were taught to sing the Lithuanian anthem and patriotic songs as well as recite poems. The children's parents were in attendance, Mass was celebrated at the church in Leliūnai by Antanas Masaitis, accompanied by the church choir. At the school, the children recited patriotic poems. My parents were very proud to see their youngest son recite, “Lietuva Brangi” by Maironis.

By then, life had returned to normal in the farming community. The church had a sonorous choir, Catholic youth organizations were formed, returning military veterans organized a rifleman's association while adolescents leaned towards being young farmers, growing previously unseen vegetables, planting fruit trees and breeding domestic rabbits.

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

Ir Kolorado Lietuviai Palaiko Krepšinį

Balandžio 17-ą dieną Denveryje, Pepsi Centre, atsitiko tai, ko nesitikėjo net didžiausi skeptikai. 73-jų lietuvių grupė, apsirengusi geltonais, žaliais, raudonais marškinėliais, apsiginklavę trispalvėmis, susirinko palaikyti Denver Nuggets žaidėjo, lietuvičio, Lino Kleizos. Net ir pačiam krepšininkui, išbegus į aikštelę apšilimui, linktelėjo kojos, kai ši grupė ėmė skanduoti: "Lin-as-Klei-za-Lie-tu-va!". Po trumpo apšilimo Kleiza priėjo ir šiltai bendravo su triukšmingu sirgalių būriu.

Prasidėjus rungtynėms, ši grupė iš kart išsiskyrė iš 18,000 žiūrovų minios, kai virš galvų iškleidė didžiulę 15x5 pėdų lietuvišką trispalvę. Kiekvienas taiklus Lino metimas ar rezultatyvus perdavimas sukeldavo audringą sirgalių reakciją ir trispalvių bangavimą.

Į tai atkreipė dėmesį ir garsiausias sporto laidų kanalas - Altitude Sports. Antroje rungtynių pusėje kanalo žurnalistė, apsilankiusi sirgalių tribūnoje, paėmė interviu iš šios akcijos organizatorių Narimanto Gruzdzio ir Romualdo Zablecko. Daugumą rungtynių momentų, susijusių su "Kleizamania", po kelis kartus rodė visi Amerikos sporto kanalai, o vėliau spalvingai aprašė įvairūs laikraščiai. Daugelis spėliojo, iš kur atvyko šis triukšmingas būrys? Mes išdidžiai galėjom atsakyti, kad šis sirgalių būrys, tai - Kolorado lietuviai! Ir mes dar kartą parodėm, kad krepšinis lietuviams - antroji religija.

Nuoširdus ačiū Jūratėi ir Eglei operatyviai suorganizavus bilietus į šį renginį. Tikimės, kad ateinančiame sezone Lino palaikyti susirinks dar gausesnis ir triukšmingesnis lietuvių būrys. Juk Linas kiekvienose rungtynėse įgauna vis didesnę pagreitį!

Sėkmės Linui 2007-08 metų sezone!

—Narimantas Gruzdis ir Eleonora Gruzdytė

Motinos Dienos Minėjimas

Motinos diena Denveryje šiemet buvo švenčiama Balandžio 29d. Visi susibūrėme Eagles salėje su pakilia nuotaika ir tuščiais skrandžiais, nes be muzikinės programos susirinkusiųjų laukė ir lietuviškas kugelis.

Prieš pradėdant koncertą buvo uždegtos žvakutės mamoms ir močiutėms, kurių jau nėra mūsų tarpe, paminėti. Taip pat buvo sukalbėta Pivošiūnų Marijos malda, skirta motinoms. Maldos žodžius, Pivošiūnų klebono linkėjimus ir šventas statulėles iš Lietuvos atvežė Svetlana Brazienė. Po to Regina Tamošaitytė ir Rita

Colorado Lithuanians Support Basketball

On April 17 at the Pepsi Center in Denver, something happened that even the biggest skeptics couldn't have believed. A group of 73 Lithuanians wearing yellow, green and red tee shirts, armed with tricolors, gathered to offer their support for Denver Nugget and fellow Lithuanian, Linas Kleiza. When he came out into the arena for his pregame warmup, the Nuggets' player appeared to get weak in the knees when this group chanted, "Li-nas-Klei-za-Lie-tu-va!" After a brief warmup, Kleiza approached us and warmly rubbed shoulders with this boisterous group of sports fans.

Once the game started, this group immediately stood out in the crowd of 18,000 when they raised a huge 15x5-foot Lithuanian tricolor flag. Every successful field goal or assist by Linas stirred up a thunderous response and flag waving by our contingent.

This attracted the attention of Altitude Sports. During the second half, a reporter interviewed our organizers, Narimantas Gruzdis and Romualdas Zableckas, after visiting with us. Many clips from the game that featured, "Kleizamania," were broadcast by every American sports channel, and afterwards many newspapers mentioned this event. Many wondered where this vociferous group came from. We could proudly respond that these sports fans are Colorado Lithuanians! And once again we showed that basketball to Lithuanians is a second religion.

Sincere thanks to Jūratė and Eglė for effectively organizing tickets for this game. Hopefully next season an even larger and more raucous Lithuanian crowd will turn out to support Linas. After all, Linas gets better and quicker with each game!

Best of luck to Linas in the 2007-08 season!

—Narimantas Gruzdis ir Eleonora Gruzdytė

Mother's Day Commemoration

Mother's Day in Denver was celebrated this year on April 29. All of us gathered at the Eagles Hall in high spirits and with empty stomachs because aside from the musical program, a Lithuanian kugelis dinner awaited us.

Before the concert began, candles were lit in remembrance of our deceased mothers and grandmothers. A prayer was also recited, to Mary of Pivošiūnai, for all mothers. The words of the prayer, along with best wishes from the pastor of Pivošiūnai and statuettes from Lithuania were brought over by Svetlana Brazienė. Afterwards,

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

Ančeravičienė subūrė vaikučius į meninę programėlę, kurioje mažieji eilėraščiais ir įvairiais muzikiniais instrumentais

pasveikino susirinkusias mamas, močiutes ir pro-močiutes su Motinos diena ir padėkojo joms už bemieges naktis, meilę ir kantrybę. Koncertą užbaigė Romualdas Zableckas ir Narimantas Gruzdys dainomis, kurių besiklausant kiekvienas prisiminėme savo motinas ir mintimis sugrįžome atgal į vaikystę, galėdami vėl "sutikti rytą pas mamą".

Regina Tamošaitytė and Rita Ančeravičienė led a children's program consisting of poems and music played on various instruments, all of which wished all mothers, grandmothers and great-grandmothers in attendance a happy Mother's Day and thanked them for their sleepless nights, love and patience. The concert concluded with songs by Romualdas Zableckas and Narimantas Gruzdys which all of us, while listening, recalled our own mothers and in our minds returned to our childhood, being able to, "greet the morning at Mother's."

Pasinaudojus proga, jog susibūrė nemažas būrys žmonių, nauja bendruomenės valdyba visos bendruomenės vardu pasveikino ilgamečius bendruomenės veikėjus Arvidą ir Laimą Jarašius, bei Juozą ir Val Kalėdus už jų nepriekaištingai atliktą darbą lietuvių bendruomenei. Jiems buvo įteiktos gėlės ir prisiminimo dovanėlės.

Salėje taip pat buvo pardavinėjamos lietuviškos knygos, molio dirbiniai bei kita lietuviška atributika. Na o smagią nuotaiką "paskaninom" visad laukiamu kugeliu. Pirmasis "naujosios valdybos" kugelis neprisivilo (tiesiogine ir perkeltine prasme) ir buvo tikrai skanus, nes neliko ne kąsnelio. Kugelis pasisėkė gal ir todėl, kad bulvės buvo tarkuojamos vis dar Jarašių namuose...

Visi išsiskirstėme smagiai nusiteikę. Kaip malonu, kada į bendruomenės organizuojamus renginius susirenka pakankamai žmonių, nešinių gerą nuotaiką, kurią pasidalija ir su visai kitais.

Romualdas Zableckas

Lietuviškas Spektaklis

Dario Fo ir Franka Rame yra žymūs šiuolaikiniai Italijos dramaturgai. Vyras ir žmona daugelį pjesių parašė kartu. Dario Fo 1997 metais yra apdovanotas Nobelio premija. Jis pats rašo pjeses ir pats jose vaidina. Svarbiausios jo teatro savybės - improvizacija, farsinė spektaklio pradžia, psichologizmo atsakymas, groteskiškumas. Dario Fo ir Frankos Rame dramaturgija nereikalauja įspūdingų dekoracijų ir puošnių kostiumų. Pagrindinis dėmesys

With such a large gathering, the newly elected Board of Directors took advantage of the opportunity and on behalf of the entire community, congratulated longtime board members Arvidas and Laima Jarašius as well as Juozas and Val Kalėda for their irreproachable work in the Lithuanian Community. They were presented with flowers and token gifts.

Also on sale in the hall were Lithuanian books, clay pottery and other Lithuanian artifacts. Naturally, we "flavored" the festive mood with always-awaited kugelis. The first kugelis of the "new board" didn't stick (figuratively or literally) and was truly delicious because there wasn't a single bite left. Perhaps the kugelis was so successful because the potatoes were still grated at the Jarašius residence.

We parted company in a cheerful mood. It's wonderful when many people come to an event organized by the community in good spirits and share them with everyone else.

—Romualdas Zableckas

A Lithuanian Play

Dario Fo and Franka Rama are noted contemporary Italian playwrights. The husband-and-wife team have written many works together. Dario Fo was awarded the 1997 Nobel Prize. He writes and performs his own material. His most important theatrical characteristics – improvisation, farcical beginning of a play, rejection of psychologism and grotesqueness. Dario Fo's and Franka Rame's dramatic composition does not require lavish sets or fancy costumes. Attention is mainly focused on the performer's acting as well as the script, noted for its biting satire.

Past Events

Praėjusieji Įvykiai

koncentruojamas į aktorių vaidybą bei tekstą, pasižyminti aštria satyra.

Į Klaipėdos Pilies teatro repertuarą Dario Fo ir Franko Rame pjesė „As Laukiu Tavęs, Mielasis“ įtraukta neatsitiktinai, nes Klaipėdos Pilies teatro kolektyvui yra artimi ir įdomūs dramaturgo principai: ketvirtosios sienos nebuvimas, stereotipu griovimas, provokacija, betarpiškas publikos įtraukimas į teatrinį vyksmą. O svarbiausias pjesės pasirinkimo argumentas - dėkinga tema giliai ir paradoksaliai komedijai.

Pagrindinį ir vienintelį vaidmenį spektaklyje kuria Klaipėdos dramos teatro aktorė Jolanta Puodėnaitė. Aktorė Jolanta Puodėnaitė šiemet mini dešimties metų kūrybinę sukaktį. Daugiausiai vaidmenų ji sukūrė Klaipėdos dramos teatre.

1973-aisiais Biržuose gimusi ir Vidmantuose augusi, baigė Klaipėdos universiteto Menų fakultetą. Per dešimtmetį Jolanta Puodėnaitė sukūrė daugybę vaidmenų klaipėdiečių pamėgtuose spektakliuose. 2006 metais aktorė buvo pakviesta į Pilies teatrą suvaidinti Dromykos vaidmenį spektaklyje „Naktiniai svečiai“, režisierius Alvydas Vizgirda. Jolanta Puodėnaitė savo jėgas išbandė ir televizijoje. Ji keletą metų vedė laidą žemaitiškai - „Akšėn - pavežėk“. Dvejus metus buvo „Balticum TV“ Laidos „Kitoks gyvenimas“ vedėja.

Aktorė tiki, jog viskas gyvenime yra iš meilės ir per ją eina. Šis tikėjimas, anot jos, atėjęs ne iš karto, o per savęs ieškojimų slenksčius.

—Romualdas Zableckas

Aš Laukiu Tavęs, Mielasis

Taip yra pavadinta komedija, kurią turėjome progą pamatyti Denveryje gegužės 27 d., o 26 d. buvo statyta Fraseryje. Pagrindinį ir vienintelį vaidmenį išpildė Klaipėdos dramos teatro aktorė Jolanta Puodėnaitė. Scena buvo kukliai apstatyta ir tai yra jų dramaturgo principas: aplinkui iš trijų pusių sėdėjo publika, įtraukta į teatrinį veiksmą.

Jolantos Puodėnaitės vaidyba buvo labai įtikinanti, aiški kalba ir darnūs judesiai. Būdamą viena scenoje, ji sugebėjo išlaikyti nuo pradžios iki galo visų žiūrovų dėmesį.

—Antanina Bulotienė

It was not by chance or accident that Dario Fo's and Franko Rame's play, "As Laukiu Tavęs, Mielasis" ("I'm Waiting For You, Dear") was incorporated into the Klaipėda Castle Theater's repertoire because the principles of these playwrights are close to those of the Klaipėda Castle Theater: the absence of a fourth wall, undermining of stereotypes, provocation and the seamless integration of the audience into the play itself. And the most important reason for choosing this play - a grateful theme for a deep and paradoxical comedy.

The main and only role in the play is performed by Klaipėda Drama Theater actress Jolanta Puodėnaitė. This year she is celebrating her tenth anniversary as a performer. She has performed most of her roles at the Klaipėda Drama Theater.

Born in Biržai in 1973 and raised in Vidmantai, she graduated from the University of Klaipėda with a degree in performing arts. Over the past decade, Jolanta Puodėnaitė has performed many roles in plays that are favorites among Klaipėda's residents. In 2006, the actress was invited to play the role of Dromykos in the Castle Theater's production of "Naktiniai svečiai" ("Night Guests") directed by Alvydas Vizgirda. She has also tried her hand at television. For several years she led a telecast, "Akšėn - pavežėk". For two years she directed a segment on Balticum TV, "Kitoks gyvenimas" ("A Different Life").

The actress believes that everything in life is a labor of love. This belief, according to her, did not sprout at once, but on the threshold of searching for one's self.

—Romualdas Zableckas

I'm Waiting For You, Dear

That's the name of the comedy we had an opportunity to see in Denver on May 27 and in Fraser on the 26th. The principal and only role was performed by Klaipėda Drama Theater actress Jolanta Puodėnaitė. The stage was modestly set and this is a trademark of the playwrights: the audience sat on three sides of the stage and was drawn into the play itself.

Jolanta Puodėnaitė's acting was very convincing, her speech concise and gestures fluid. Being alone on stage, she managed to hold the entire audience's attention from the beginning of the play to the end.

—Antanina Bulota

Upcoming Events

Ateinantys Įvykiai

Bendruomenės Piknikas

Sekmadienį, rugpjūčio 5 d. 1 val. Sp. p. įprastoje vietoje, DeKovend Park, 6301 S. University Blvd., Centennial mieste, C pastogėje (greta sporto salės). Įėjimas 2 dol. suaugusiems. Prašome atsivežti savo gėrimus ir maistą. Nepamirškite atsivežti vasaros atostogų nuotraukų bei išpūdžių kad galėtumėt su visais pasidalinti. Bus žaidimai ir muzika. Stiklainiai yra draudžiami parke. Skambinkite Ryčiui Prekeriui jeigu turite klausimų. Iki pasimatymo tinklinio aikštėje!

Community Picnic

Sunday, August 5th at 1:00 PM at our usual location, DeKovend Park, 6301 S. University Blvd. in Centennial — Shelter C (the one by the rec center). Cost is \$2.00 for adults. Please bring your own refreshments and food. Don't forget to bring your summer vacation photos and stories to share with everyone. Games and music will be provided. Glass containers are not allowed in the park. Call Rytis Prekeris with any questions. See you on the volleyball court.

Tautinių Šokių Šventė

XIII-oji Tautinių Šokių Šventė įvyks 2008 m. liepos 6 d. Kalifornijoje, Los Angeles mieste, pirmą kartą. Mes planuojame turėti bent studentų bei jaunų veteranų ratelius. Visi Rūtos šokėjai, kurie žada dalyvauti yra prašomi pranešti ir užsirašyti, bei rezervuoti vietą. Skambinkite 303-770-6687 arba elektroniniu paštu sbulota@earthlink.net. Repeticijos prasidės šį rudenį. Apie tai bus daugiau pranešta vėliau.

Folk Dance Festival

The Thirteenth Folk Dance Festival will be held on July 6, 2008 in Los Angeles, California for the first time. We are planning to have at least student and young veteran's groups. All Rūta dancers who are planning on participating are asked to let us know and sign up to reserve a spot. Call 303-770-6687 or send an email to sbulota@earthlink.net. Practice will commence this fall. Further information will follow.

Bendruomenės Skelbimų Lenta • Community Bulletin Board

Vasaros Stovykla-mokykla

Organizuojama vasaros stovykla-mokykla įvairaus amžiaus Kolorado Lietuvių bendruomenės vaikams (nebūtinai kalbantiems lietuviškai). Renkamasi trečiadieniais nuo 9 iki 13 val. Auroroje skirtinguose namuose. Programoje: skaitymas lietuviškai, rašymas, matematika, rankdarbiai, žaidimai. Dėl informacijos skambinti Reginai telefonu (303) 349-1437.

Sveikiname

Lina Jarašiūtė gegužės 24 d. baigė Holy Family gimnaziją ir studijuos St. Mary's College Indianos valstijoje, prie pat Notre Dame universiteto. Sėkmės!

2007 Kalendorius

Rugpjūčio 5	Piknikas
Rugsėjo	Lietuviško alaus balius
Rugsėjo	Prasideda repeticijos Šokių Šventei
Spalio	Virimo pamokos
Lapkričio	Krupniko ir Gira pamokos
Gruodžio	Kalėdinis Balius

Summer Camp-school

A summer camp-school is being organized for children of all ages in the Colorado Lithuanian Community (not just for those who speak Lithuanian). It will be held on Wednesdays from 9:00 AM to 1:00 PM at different Aurora residences. The program will include reading and writing in Lithuanian, mathematics, arts and crafts and games. For information, call Regina at 303-349-1437.

Congratulations

Lina Jarašius graduated from Holy Family High School on May 24 and will enroll at St. Mary's College in Indiana, adjacent to the University of Notre Dame. Good luck!

2007 Calendar

Aug 5	Picnic
Sep	Lithuanian beer fest
Sep	Dance Festival practices begin
Oct	Cooking classes
Nov	Krupnikas and Gira class
Dec	Christmas Social

NEPRIKLAUSOMA LIETUVA atkelta nuo 3 pusl.

Antras nepriklausomos Lietuvos dešimtmetis prasidėjo pasaulinės krizės metu. Prasidėjus Amerikoje su biržos depresija, ji pasiekė Europą ir, pagaliau, Lietuvą. Kentėjo ūkininkai: už centnerį kviečių „Lietūkis“ mokėjo apie 5 litus. „Maistas“ priimdavo bekonus tik pagal nustatytas eksporto normas: „išbrokytus“ bekonus veždavo namo. „Pieno centras“ turėjo visą tinklą pieninių, kur nugriebdavo grietinę, sukldavo sviestą ar gamino sūrius. Visa tai buvo už labai žemas kainas. Nežiūrint krizės, gyvenimas Gulaliuose gerėjo. Krizė palengva pradėjo blėsti, ekonomija gėrėti. Atsirado rinka Lietuvos ūkio produktams Europoje. Lietūkis, Maistas ir Pieno Centras dėjo pastangas plėsti eksportą. Gulaliuose darbuosai samdiniai ir padieniai, kurie atidirbdavo „dienaš“ už pasiskolintus sėklinius grūdus, ar sukergtas karves, kiaules, kumeles.

1939 m. rugsėjo 1d. prasidėjęs karas nulėmė Gulalių likimą. 1940 m. birželio 15 d. Sovietų Sąjunga okupavo Lietuvą, prasidėjo Gulalių Bulotų giminės persekiojimas. Antrą kartą okupavusi Lietuvą 1944 metais, sovietinė valdžia, padedama vietinių komunistų, tęsė persekiojimus, pradėjo naikinimą. Paklaustos apie tuos laikus, Anelė ir Alina, Antano ir Igno našlės, vos pradėjus pasakoti, pradėdavo verksti, net drebėti nuo skausmo. Gulaliuose nepalikta „akmens ant akmens,“ tik šešios liepelės ir ūlytelės medžiai pasitiko paskutinį gyvą likusį Gulalių Juliuką, pirmą kartą grįžus Lietuvon 1992 m. rugsėjo 18 d. ◆

INDEPENDENT LITHUANIA continued from page 3

The second decade of Lithuanian independence began in the midst of a global crisis, with the Great Depression in the United States reaching Europe and finally, Lithuania. Farmers suffered: 50 kilos of wheat brought five Lt at “Lietūkis”. Bacon was accepted at “Maistas” (produce market) according to export quotas – rejected bacon was brought home. The “Dairy Center” was equipped to skim off the top cream, churn butter and make cheese. They were available at very low prices. With no crisis, life in Gulaliai improved. The crisis slowly started to dissipate and the economy improved. Lithuanian farm products became available in the European market. Lietūkis, Maistas and the Dairy Center made an effort to increase exports. Hired hands and daily workers worked in Gulaliai whose “days” were compensated for with grain seed or coupled cows, hogs or mares.

The outbreak of World War II on September 1, 1939 determined the fate of Gulaliai. With the occupation of Lithuania by the Soviet Union on June 15, 1940, the persecution of the Bulota family began. With the second occupation in 1944, the Soviet government, aided by local Communists, resumed their persecution and began annihilations. When asked about those times, Anelė and Alina, widows of Antanas and Ignas, scarcely having begun to talk, would break down and cry and tremble from the pain that had been inflicted. Nothing remains of Gulaliai today except for six linden trees and the wooded path that greeted the lone surviving Julius of Gulaliai on his return to Lithuania for the first time on September 18, 1992. ◆

LIETUVIAIS ESAME MES GIMĘ – LIETUVIAIS NORIME IR BŪTI!

2200 Garland Street
Lakewood, CO 80215

FIRST CLASS